

som den ærede sidste Taler gjorde, da det ogsaa forekommer mig, at der er god Grund til at undersøge Sagen nærmere, og da jeg er fuldkommen enig i, at Ulykken ikke vil være større, om dette Lovforslag ikke bliver færdigt i denne Session.

Indenrigsministeren ad interim:

Dette Lovforslag er jo fremlagt af Indenrigsministeren; men det er nu, saaledes som det har udvillet sig, blevet et Lovforslag, der henhører under Justitsministeren. Jeg tør derfor antage, at det ikke var ganske tilfældigt, naar min Collega kom til at tage Ordet paa mine Vegne, da det nu virkelig ganske er kommet til at henhøre under hans Resfort. Jeg har bestoværende ikke kunnet indhente hans Mening om Loven; men jeg troer ikke, at han sætter en saa afgjort Priis paa den, at der fra hans Side vilde være noget Væsentligt at erindre imod, om den ikke blev færdig i denne Samling. Forsaavidt jeg har haft med Loven at gjøre, tilstaaer jeg, at jeg, da jeg fremlagde den, ikke lagde nogen stor Vægt paa den. Det var et Lovforslag, der indeholdt nogle saa Bestemmelse, paa hvilke Grosferer-Societetet fatte en vis Priis, og som jeg ogsaa troede, vilde kunne gjøre noget Gavn. Nu er Loven imidlertid bleven langt mere indholdsrig, og jeg finder det derfor i sin Orden, at den bliver gjort til Gjenstand for en alvorlig Undersøgelse ogsaa i dette Thing.

Da Ingen videre vishede at yttre sig, sættes Forslaget af den 2den Landstingsmand for 10de Kreis (Schmann), om at Behandlingen skulde standses og et Udvalg nedsættes for at afgive Betænkning i Sagen, hvorefter eneste Behandling skulde gjenoptages, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.

Formanden: Der er foreslået, at Udvalget skal bestaae af 3 Medlemmer. Saa fremt ikke noget andet Forslag fremkommer, antager jeg, at dette er Thingets Mening (Ophold.). Det er saaledes vedtaget, at Medlemsantallet skal være 3.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov angaaende en Forandring og tildeels Forhøielse i Henseende til de ved Forordningerne af 12te Septbr. 1792 og 8de Febr. 1810 paabudne Afgifter af Arv, saavel som Ophævelse af den ved sidstnævnte Anordnings § 6 paabudne Afgift af Fæste- og Arvefæstesteder saa og af de i D. L. 5—2—75 ommeldte Forlovspenge. Denne Sag er til tredje Behandling*). Der er ikke til denne Behandling fremkommet noget Endringsforslag, og jeg sætter derfor Sagen i dens Heelhed under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, bemærkede

Formanden: Hvad Oplæsningen af Lovforslaget angaaer, skal jeg indskrænke mig til, at lade dets Titel samt dets første og sidste Paragraph oplæse.

Efterat Lovforslaget var blevet oplæst paa den af Formanden antydede Maade, sættes

L o v

angaaende

en Forandring og tildeels Forhøielse i Henseende til de ved Forordningerne af 12te Septbr. 1782 og 8de Febr. 1810 paabudne Afgifter af Arv, saavel som Ophævelse af den ved sidstnævnte Anordnings § 6 paabudne Afgift af Fæste- og Arvefæstesteder saa og af de i D. L. 5—2—75 ommeldte Forlovspenge.

(Se Anh. A. Sp. 1925—28.)

under Afstemning og vedtoges med 29 Stemmer mod 1.

Loven bliver nu at tilstille Conseilspresidenten.

*) Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2236 ff.